

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Aliud, de virga Moysis. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

obumbrantes pennis suis super propitiatorium; & vultus eorum adiuu-
cem respicientes propitiatorium erunt. Enigma certissimum id sit,
Deum Verbum etiam in humanitate Deum mansisse, & in sua gloria
& maiestate, etsi propter dispensationem factus sit similis nostri.
Propitiatorium namque per fidem factus est nobis Emmanuel. Id au-
tem nobis comprobavit sapientissimus Ioannes dicens: *Filioli, hæc*
scribo vobis, vt non peccetis: sed & si quis peccauerit, consolatorem ha-
bemus apud Patrem, Iesum Christum iustum, & ipse est propitatio pro
peccatis nostris. Nec non etiam Paulus: *Quem proposuit, inquit, Deus*
propitiatorem in fide in suo sanguine. Ceterum cerne cherubim cir-
cumstantiam propitiatorium, superobumbrantia quidem pennis, con-
uersa autem ad propitiatorium, & pene nutui dominico oculum in-
tendentia. Dei enim voluntatem tantum respicit sancta cælestium
spirituum multitudo, & nunquam Dei fatiatur aspectu. Ita Filium
propheta Isaias vidisse se dicit in sede altissima & eminentissima, cir-
cumstantibus seraphim, & obsequentibus ei vt Deo.

Aliud, de virga Moysis. CAP. XV.

DESTINABATUR aliquando diuinus Moyses, vt Israel ab Ægy-
ptiorum violentia liberaret; verum quoniam necesse erat, eos
qui sub iugo essent seruitutis insolitæ, prius doceri quod Deus iam
esset reconciliatus, prodigia eum facere imperabat. Plerumque enim
miraculū nos adducit in fidem. Ait igitur Moyses ad Deum omnipot-
entem: *Si autem non crediderint mihi, neque obaudierint vocem meam,*
dicentes: Non apparuit tibi Deus; quid dicam illis? Dixit deinde Do-
minus: Quid est hoc, quod est in manu tua? Respondit: Virga. Et ait
illi: Proiice illam in terram. Et facta est serpens, & fugit Moyses ab eo.
Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, & apprehende
caudam. Et facta est virga in manu eius. Et dixit illi: Vt credant tibi,
quia apparuit tibi Dominus Deus patrum ipsorum, Deus Abraham, &
Deus Isaac, & Deus Jacob. Animaduerte in his natura & veritate
Filium Dei, tamquam si quædam virga sit Patris. Virga autem insi-
gne est regni. In Filio enim habet omnium potestatem. Denique
etiam diuinus Dauid: *Thronus tuus, inquit, Deus in seculum seculi;*
& virga equitatis, virga regni tui. Sed eam proiecit in terram,
id est, corpore terreno circumdedit, siue per humanitatem misit in
terram. Tunc enim in similitudinem factus est malignorum homi-
num scilicet. Malignitatis autem signum est serpens. Quod autem
verum sit, hinc describitur. Ipse enim Dominus noster Iesus
Christus, in imaginem & figuram dispensationis factæ cum carne,
pro serpente accipitur æneo, quem erexit Moyses: *Et sicut, inquit,*
Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium ho-
minis: vt omnes qui credunt in ipsum non pereant, sed habeant vitam
aternam. Quemadmodum enim serpens factus ex ære, salutis erat
periclitantibus causa; (sanabantur enim in eum respicientes) eo-
dem modo etiam Dominus noster Iesus Christus eis qui eum vi-
dent quidem in similitudine malignorum, eo quod factus sit homo,

ANNO
CHRISTI
431.

non ignorant tamen quod Deus sit viuificus, causa erit vitæ, & dat posse animalia venenosa vitare, id est, contrarias potestates. Id quoque huius rei figura sit, quod Moyfis virga alias deuoraret, quas in terram magi proiecerant. Igitur virga quidem in terram projecta est, non tamen serpens remansit: resumpta autem, fuit quod erat. Nam licet facta sit, vt ante dixi, in similitudine nostra Patris virga, id est Filius, per quem habet omnium potestatem; hæc tamen impleta dispensatione reuolauit in cælum, & fuit iterum tamquam in manu Patris, virga æquitatis ac regni. Sedet enim ad dexteram Genitoris sui propria maiestate, sedes altissimas obtinens & cum carne.

Exod. 7.

Psal. 44.
Marc. 16.

Aliud, de manu Moysis leprosa, & integre sanata.

CAP. XVI.

DIXIT autem ad eum iterum Dominus Deus: Iterum infer manum tuam in sinum tuum. Et intulit manum in sinum suum; & protulit manum de sinu suo; & facta est manus eius tamquam nix. Et dixit iterum: Infer manum tuam in sinum tuum. Et intulit manum in sinum suum; & protulit eam de sinu suo, & iterum restituta est in colorem carnis suæ. Manum & dexteram Dei & Patris, Verbum & Filium eius diuina scriptura nominat. Induxit enim ipsum dicentem: Ego enim manum meam firmavi calum. Nec non etiam Dauid diuinus cantat: Verbo Domini celi firmati sunt. Cerne igitur, in sinu quidem Moyfis adhuc manum eius occultari, & nondum factam leprosam, prolata vero & statim leprosam factam; deinde mox illatam, & rursus prolata, & de cetero non leprosam. Restituta est enim, inquit, in colorem carnis eius. Ergo quamdiu quidem erat in sinu Patris Deus Verbum, diuinitatis natura fulgebat: verum quoniam aliquo modo extra fuerat per incarnationem, siue inhumanationem; Factus est in similitudine carnis peccati, & inter iniquos reputatus est. Ait enim diuinus Paulus: Eum qui peccatum non nouerat, pro nobis peccatum fecit, vt nos fieremus iustitia Dei in ipso. Hoc existimo lepra significari. Immundus enim secundum legem leprosus. Sed quoniam iterum fuerit in Patris sinu (assumptus est enim post resurrectionem a mortuis) prolata iterum manus videbitur munda. Adueniet enim, adueniet per tempora Dominus noster Iesus Christus in sinceritate diuinitatis & gloriæ, quamuis similitudinem nostram non proiecerit. Ait enim & beatus Paulus de Christo: Quia semel mortuus est ad multorum exhaurienda peccata, secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem. Ergo quoties nobis sacræ literæ nominant Christum Iesum, ne hominem seorsum putaueris non vere adunatum ipsi Deo Verbo: sed existimaueris magis ipsum esse ex Deo & Patre Verbum Iesum Christum, cum factus sit homo.

Exod. 4.

Isa. 48.

Psal. 32.

Exod. 4.

Rom. 8.

Isa. 53.

2. Cor. 5.

Leuit. 13.

Marc. 16.

Act. 1.

Hebr. 9.

* in
manu,